

У ТИШИНИ ОБОЈЕНЕ ПУСТИЊЕ

Да ли бисте икада повјеровали у то да вам неко каже да је природа један од својих највећих трагова оставила баш тамо, далеко од нас, на усамљеном континенту? Сигурно не бисте. Е, па нисам ни ја, али овај чланак ће вас увјерити у супротно.

Ништа сем уздаха и вапаја вјетра не нарушава сабласну тишину у пустињи Пинаклас (Pinnacles). Непомична шума стијена у простору без икаквог трага људске активности, само јаркожути пјесак ношен вјетром.

Игличаста пустиња, овај зачарани предио, који подсећа на површину Мјесеца, налази се недалеко од југозападне обале Аустралије, неколико сати вожње од Перта. Безброј сивих стијена, висине до 15м, уздижу се вертикално из равне површине и чувају тајне закопане прије више десетина хиљада година. Разноврсног облика и величине, оштре сјенке наглашавају необичне, на зубљене врхове. Различите по глаткој или рупичастој површини као саће (Ко зна можда су и пчеле некада боравиле ту?©), сачињавају безброј малих група, од којих једна подсећа на велике боце за млијеко које никако да дочекају да их покупи фантомски мјеконоша. И остале групе, само не толико суморне, подсећају на пространи, „златни град“, саграђен од камена. Неке од њих су „баштенска ограда“, „улазна врата“, „камила“, „индијански поглавица“ и још безброј њима сличних врста. Иако су камени

шиљци стари на хиљаде и хиљаде година, вјероватно су из пјеска избили тек недавно, можда у посљедњих стотину година. Процјењује се да су камени стубови стари између 25 000 и 30 000 година и вјерује се да су били видљиви барем једном у XX вијеку, али када би се ми ослањали на претпоставке докле би догурали?! Ипак, овог пута је овај приказ сачуван у ријечи, без обзира на прошлост и то што се догађало раније.

И тако, док дува кроз пустињу, вјетар непрестано носи меки пјесак и неке дијелове терена открива, а неке сакрива. Баш због тога, стубови који су данас атракција националног парка „Намбунг“, за неколико вијекова могли би поново бити прекривени пијеском и постати дио прошлости. Ако се то којим случајем и догоди, овог пута је њихово постојање барем забиљежено и ријечју и сликом.

Па, ако вас вјетар икада одува на ону страну свијета, ни у ком случају не пропустите да посјетите то прекрасно мјесто, јер се дуго и напорно путовање исплати већ при првом погледу на пустињу и шиљке, који ће вас оставити без ријечи!